

De koppigaards (slot)

koppig (bn.)

vasthoudend aan eigen wil of inzicht: balsturig, hardhoofdig, hardnekkig, onbuigbaar, onbuigzaam, onverzettelijk

Koppigaards, ze bestaan. Zij die kost wat kost hun principes en idealen volgen. Zij die tegen de stroom in varen. Onversaagd. Niets of niemand houdt hen tegen. Een hele week lang presenteerde uw krant koppige koppen. Vandaag de laatste in de rij: de man en het bos.

‘Ik laat me niet uitroken’

Luc Vanneste: ‘Hoe minder bossen, hoe groter het zelfmoordcijfer.’
© michel vanneville

‘Ik vraag me soms af of ik een fundamentalist ben’, zegt Luc Vanneste. Meer dan vier jaar na de ontruiming van het Lappersfortbos strijdt hij nog altijd verder voor het behoud van 3,5 hectare bos. ‘Ja, ik ben koppig. De aanhouder wint.’

Lotte Debrouwere

Hij verstuurt honderden e-mails per week. Elke journalist bestookt hij met zoveel mogelijk nieuwtjes rond het Lappersfortbos. De ene keer met een open brief aan de Brugse burgemeester Moenaert, een andere keer met een bospetitie, en nog een andere keer vind je een poëtische mijmering over de teloorgang van het bos.

‘Stuur ik te veel e-mailtjes? Het zal de passie zijn. Ik hou van het Lappersfortbos en laat me niet afschepen. Niemand mag vergeten dat het nog altijd niet gered is’, zegt Luc Vanneste beslist. Dat het grootste stuk van het 18 hectare grote bos niet verandert in een industriegebied, doet er voor hem niet toe. ‘Ik weet wel dat er maar 3,5 hectare echt naar de industrie gaat. Maar het is 35.000 vierkante meter te veel’, gromt hij. ‘Ik zeg toch ook niet tegen jou dat je mag blijven leven maar dat je armen en benen worden afgehakt?’

Dat de stad Brugge de jongste jaren op andere plaatsen meer groen aanplante, is voor hem geen excuus. ‘Waarom bomen kappen voor industriegebouwen terwijl er heel veel gebouwen leeg staan? En trouwens: hoe minder bossen, hoe groter het zelfmoordcijfer.’

Andere kant uitkijken

Even terug naar 2002. Toen hielden actievoerders meer dan een jaar het bos bezet. Ze hadden een versterkt fort, woonden in boomhutten, en ook onder de bosgrond kenden ze via tunnels de weg. Tot de politie met indrukwekkend machtsvertoon een einde maakte aan de bezetting. Sindsdien wacht Luc Vanneste angstvallig op de kapvergunning, die er elk moment kan komen.

Nu ja, wachten doet hij niet echt. Vanneste zit niet stil. Hij is godsdienstleraar, maar na zijn uren wijdt hij zich volledig aan het bos: acties bedenken, e-mails sturen, af-

fiches maken,... ‘Het is mijn roeping. Ik vertel in mijn lessen vaak over het scheppingsverhaal. Wel, ik vind dat we eerbied moeten hebben voor de schepping van God. Niet alleen dat. Op school hielden we geregeld petities voor Broederlijk Delen en de bescherming van het regenwoud. Als er dan vlak aan je achterdeur actie wordt gevoerd voor het behoud van een bos, mag je niet de andere kant uitkijken.’

Vanneste zat zelf niet een jaar lang in de bomen, maar hij hielp de acties mee coördineren. De echte Lappersforters die in het bos woonden, hebben zich teruggetrokken omdat ze een schadeclaim voor de ontruiming boven hun hoofd hebben hangen. ‘Ik moet voor hen doorgaan’, zegt Vanneste.

Robin Hood

Is hij altijd koppig geweest? ‘Ik ben koppig in God, geloof en liefde. Ik blijf gewoon doorzetten. Als er geen dwarsliggers zijn, kan de trein niet rijden. De stad houdt het dossier angstvallig stil en hoopt dat het protest langzaam uitdooft, zodat het kappen kan beginnen. Wel, ik laat met niet uitroken. Ik hou het vuur brandend.’

‘Het is mijn roeping. Ik vertel in mijn lessen vaak over het scheppingsverhaal. Ik vind dat we eerbied moeten hebben voor de schepping van God’

Luc Vanneste

Godsdienstleraar en natuurvriend

Voelt hij zich dan niet alleen in zijn strijd? In 2002 was er nog massale belangstelling voor het bos, nu niet meer. ‘Soms vraag ik me af of ik geen fundamentalist ben. Maar heel veel mensen reageren positief op onze acties. En ik sta niet alleen, hé. Er zijn nog veel mensen die mee protesteren. En ja, natuurlijk twijfel ik wel eens. Het duurt allemaal zo lang hé.’

Maar Vanneste voelt zich nu eenmaal sterk verbonden met het verhaal van Robin Hood. ‘Robin Hood weet zich op een gegeven moment ook geen raad meer. Maar dan zegt Herne, de heer van de bomen en god van de bossen: *de pijl zal het doel wel vinden. Om de zwakken te helpen, de hulpelozen te beschermen en te strijden tegen tirannie.* Daar put ik kracht uit.’